

ULRIKA KESTERE

**ARICIUL
CEL SENSIBIL**

Traducere de Ivona Berceanu

Departe de casa ariciului se afla o tulpină de mur, iar pe ea creștea cea mai mare mură. Era mare cât un măr! În fiecare zi, ariciul mergea cale lungă ca să se uite la ea. Își dorea foarte mult să o mănânce când va fi perfect coaptă. Nu trebuia să fie nici prea tare, dar nici prea moale.

Și astfel, într-o însorită zi de joi, mura s-a copt în sfârșit.

Cu pași legănați și cu mare entuziasm, ariciul s-a suit pe tulpină. Mura cea coaptă strălucea ca o nestemată în lumina soarelui. Mirosul dulce îl amețea pe măsură ce se apropia cu năsul fremătând.

Dar, în secunda în care a deschis boticul ca să ia prima mușcătură din mură, o cioară a trecut în zbor strigând:

- CRA-CRA! CE FACI???

